

Publicerad 2011-03-10 09:02 av Fenomena

Har praktik på dagis nu och minnena flödar över mig. Mellan 3an och 9an grät jag varje dag i skolan och gick ut med totalt 45 procents frånvaro i nian.

Jag ser en gråtande flicka i spegeln och jag vill trösta henne men inser att det nog är jag

Dikt

Jag är stor nog att veta
Att jag kan gå när jag vill
Min kropp är min
Ingen kan tvinga mig
Hålla fast mig
På sin höjd skälla ut mig
Men ord har aldrig dödar mig förr
Iallafall inte på utsidan
Och jag kan knappast dö mer på insidan än jag gjort

Trots att jag vet
Är intellektuell och logisk
Så fångar det mig
Dofterna
Färgerna
Smakerna
Rummets väggar låser in mig
Jag styrs av klockan
Och den skrikande längtan ut

Trots att jag vet att det är jag som borde bestämma
Dräpa odjuret med svärdet av triumf
Det som följde studenthatten och betygen
Trots det
Låter jag den lilla gråtande flickan på toaletten
Leva igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fenomena med Poeter.se id #4269 innehar upphovsrätten